

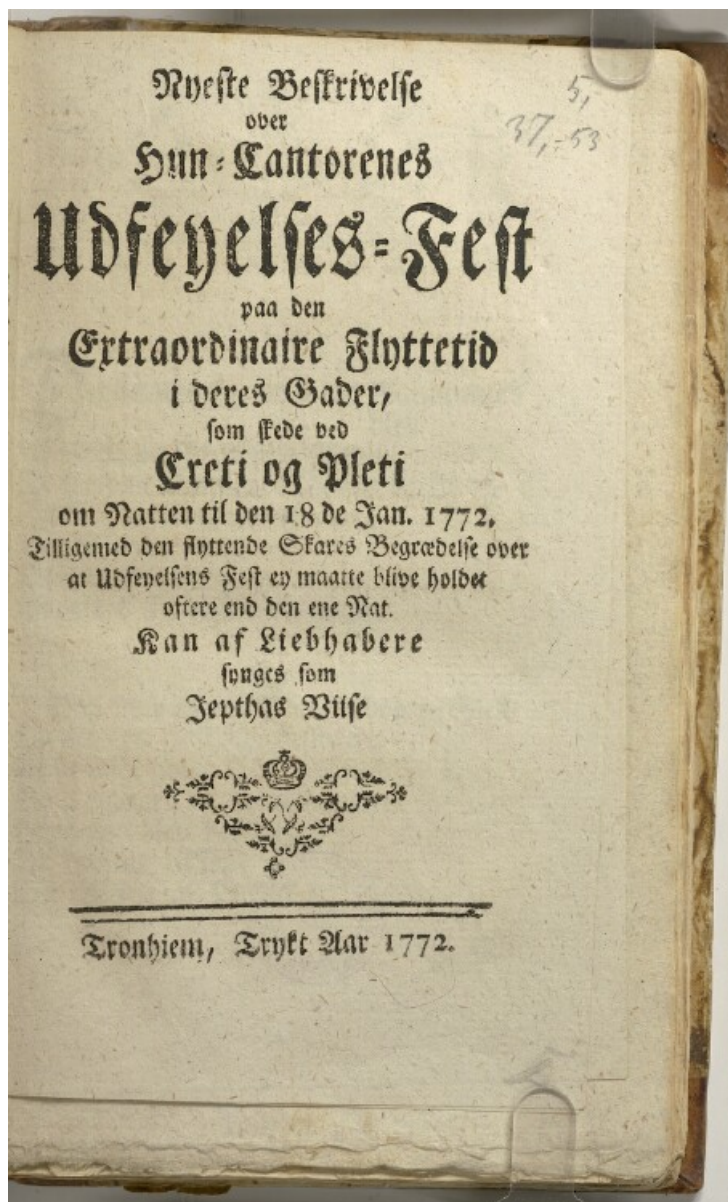
Titel: Nyeste Beskrivelse over Hun-Cantorernes Udfeyelses-Fest paa den Extraordinaire Flyttetid i deres Gader som skede ved Creti og Pleti, om Natten til den 18de Jan. 1772. [...] Kan af Liebhaveere synges som Jephtas Viise

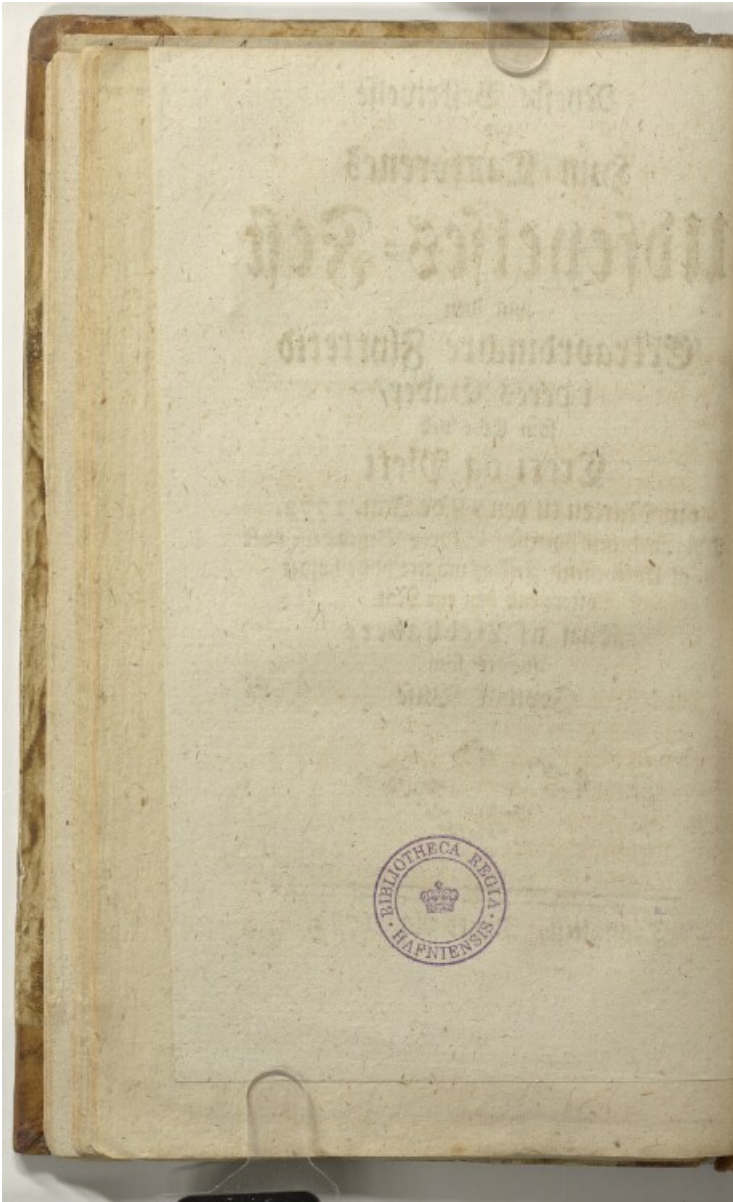
Citation: "Nyeste Beskrivelse over Hun-Cantorernes Udfeyelses-Fest paa den Extraordinaire Flyttetid i deres Gader som skede ved Creti og Pleti, om Natten til den 18de Jan. 1772. [...] Kan af Liebhaveere synges som Jephtas Viise", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, ? Tronhiem, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_005/facsimile.pdf (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

I.

Det hændte sig, at der et Sammenløb
blev
Af Cretti og Pleti paa Gaden.
De hurrende tumlende Dagen bortdrev,
Dg løbe omkring udi Staden.
Der Aftenen kom,
De euedes om,
At giøre sig galne og glade.

2.

Paa Rov og paa Bytte de bode til Giest
Dg det i en Hast blev besluttet,
At de vilde holde Udfeyelses-Fest,
Som mangen en gjorde betuttet.
Hvor det blev bevidst,
De komme tilsidst,
Der Alting af Beyen var puttet.

3. Nu

3.

Nu vilje vi høre, hvorledes det gik,
Hvordan de den Flytning begyndte:
Saasnart de den Grille i Hovedet fik,
De stormede til Een, de yndte.
De elskte ham høyt,
Hans Bærelser dreyt
Sit Elskovs Beviss de forkyndte.

4.

Den gode Mand havde det ypperligst sat:
Grev Struenses Vindling han kaldtes.
Men da Monsieur Sieren i Fængsel var
sat,
Hans Gaard til en Prøve udvaltes,
At vise hver Giest,
Udfeylsens Fæst,
Den derfor med Grumhed anfaldtes.

5.

Som Ratte de klavrede op og rev ned,
Dg flyttede alt ud af Huset.
De slæbte med Mobler og Klæder affied,
Dg om i hvert Hjørne blev suuset.
Der Krakker og var,
So Skilling et Par,
Blandt Hoben, som sused og dused.

6. Ud.

6.

Udfeyelsens Fæst var det selsomste Spil,
Som nogen har hørt af at sige.
Alt hvad de fik fat paa, de egued sig til,
Dg ventede at rane sig rige.
De tog med Gevalt,
Dg falskede alt :
Saa Marked der holdtes tillige.

7.

De Porte og Dørre afløstede, borttog
Draakstier, Chatouller og Senge;
De fenyede ud i hver eneste Krog,
Dg rensede Huset saa længe,
Til ikke en Fier
I Huset var meer.
De var ubehøvede strænge.

8.

To Daler var Prisen paa Kal'lovne da;
Alt Øvrigt i Forhold med samme.
Der spurgtes en om, hvor de havde det
fra;
Dg ingen dem torde udskamme.
Hvert Jomfrue-Cantor
Nu gruede for,
Den Ulykke skulde det ramme.

9. Nat.

9.

Nat-Dymlernes Hierter da flappet vist
har,
Paa Timen dem meltes af Rygtet,
At han, der for dem ret som Hovedet var,
En meer af vor Pøbel blev frygtet.
De forud nu saae,
Det vilde saa gaae
Med hvert et Huus, som var berygtet.

10.

Spar-Bonde, Kler-Bonde, Betrækker
og fleer,
Som Kiendere selv veed at nævne,
Bestyrtes og daaner ved dette, som skeer.
De raaber: Hvo vil os nu hævne?
Hielp, Struense! nu!
Som kom os ihu!
Sy, Du er ey værd meer at nævne.

11.

Skal vi saa medhandles, fordi at Du faldt?
At see! der staar Skaren for Døren!
De feyer alt ned! — Hey, her Bøgter! Ge-
valt!
Hey, Bøgteren har ingen Dren.
Hvor skal vi slye hen?
Er ingen vor Ven?
Vi stakkels elendige Børen!

12. Vi

12.

Vi ere i Flugten; vor Frihed er endt!
Vor Frøekhed og Driftighed straffes.
Vist Pøbelen af nogen mod os er udsendt.
Men mon Vi dog reent skal affattes?
Ney! stilles tilfreds!
I ey allestedes
Af Udsener-Næverne traffes.

13.

Det Pøbels egen Hævngierrighed var
Af Glæde for Struensee fattedes,
Som mægtig blev alle Nat-Nymfers
Forsvar;
Dg gid det dem altid maa fattes!
Hvo skulde vel troe,
Her boede i Noe
Saa mange af dem, som her skattes.

14.

Men Flytterne klager og giver sig Herk,
For de ey paa ny maae begynde,
Vt fuldfore deres Udsenyelses-Verk,
Dg flere sin Ufsteed forkynde.
Mod hvert Hun-Cantor,
Som end er i Flor,
De brænder af hæftigste Brynde.

15. D.

15.

D maatte vi bare! — De prøber derpaa.
Men saadant et Dpsøb ber hemmes.
Man kan vel desuden Nat. Nymferne
naae,
Som aldrig saa hemmelig glemmes.
Jo god Politi
Kan giøre os frie,
De her en paa nye skal forfremmes.

16.

Saaledes Udsenyelses. Festen blev holdt,
Den andre har ogsaa beskrevet.
Noe Dmsnaak og Uroe den haver forvoldt,
Og nok giennemheglet er blevet.
Nat. Nymfernes Flok
Ydmugedes nok
For det de har hidtil bedrevet.

